

# РЕШЕНИЕ

№ 4833

гр. София, 10.09.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,**  
в публично заседание на 17.08.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Силвия Житарска**

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4076** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от Р. В. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес] подадена чрез пълномощника ѝ адв. Зорница Димитрова, с която се оспорва Решение № 2155-21-73/10.042.2020 г. на Директора на ТП на НОИ [населено място], с което е отхвърлена жалбата ѝ и е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/4 от 14.01.2020г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване към ТП на НОИ С.-град.

В жалбата се развиват съображения за неправилност, както на оспореното решение, така и на потвърденото с него разпореждане поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че жалбоподателката отговаря на условията за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ от фонд „Пенсии“, а не от Учителския пенсионен фонд /УПФ/, с оглед на което е придобила и правото на добавка от УПФ към пенсията по чл.69в, ал.3 от КСО. Моли съда да отмени решението на директора на ТП на НОИ – С.-град, както и разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, след което да върне преписката на административния орган за ново произнасяне и отпускане на исканата добавка към пенсията.

Ответникът по жалбата - Директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна и иска същата да бъде отхвърлена от съда, както и да бъдат присъдени всички направени по делото разноски.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в предвидения законов срок видно от

приложеното по преписката известие за доставяне (л. 176 от делото) и от пощенското клеймо на приложения по делото куриерски документ (л. 12). Жалбата изхожда от лицето, адресат на акта, за което е налице правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Със заявление вх. № 2113-21-6533/09.08.2017г. (л.л. 87 от делото) Р. Д. е поискала отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68 от КСО, като ѝ бъде прекратена полагащата ѝ се пенсия за инвалидност и общо заболяване /ИОЗ/. Към заявлението си жалбоподателката не е представила доказателства, а е поискала да се ползва от послужилите за определяне на пенсията за ИОЗ, без да е била наясно, че още през 2016г. при извършена служебна проверка административния орган не е зачел осигурителния ѝ стаж в ОбНС „В.“ за периода 01.03.1988г.-01.09.1989г., което обстоятелство е обективирал в Констативен протокол № КП-5-21-00159186/21.07.2016г. /л.79 от делото/. Така длъжностното лице по пенсионно осигуряване при разглеждане на молбата на Д. за отпускане на пенсия по чл.68, ал.1 от КСО, е приел, че тя притежава 34г., 11 м. и 0 дни осигурителен стаж и не ѝ достигат пет месеца осигурителен стаж по чл.68, ал.1 от КСО /л.96/, поради което с Разпореждане № [ЕГН]/27.09.2017г. ѝ е отпуснал пожизнена пенсия на основание параграф 5, ал.4 от ПЗР на КСО /отм. от 01.01.2016г./.

През 2018г. жалбоподателката е подала ново заявление с вх. № 2121-21-516/28.12.2018г., с което е поискала да ѝ бъде преизчислена пенсията, като ѝ бъде зачетен допълнителен осигурителен стаж, за което представя 2 броя УП-3 /л.103-104/, доказващ стажа ѝ в периода 1976-1987г. Въз основа на събраните в хода на производството пред адм.орган доказателства за изменение на пенсията е издадено разпореждане, с което е признат за осигурителен стаж 38 години 02 месеца и 8 дни, с оглед на което и на основание чл.99, ал.1, т.1, б.“а“ от КСО е изменен първоначално определения ѝ размер на пенсията за ОСВ. Въпреки, че пред длъжностното лице са били налице данни за изменение, освен размера на пенсията на Д. и основанието на отпуснатата пенсия, той не го е сторил и е издал Разпореждане № [ЕГН]/17.04.2019г., което е влязло в законна сила.

През 2019г. Р. Д. подава искане за преразглеждане на пенсията ѝ, като ѝ бъдат включени за изплащане и суми от Учителския пенсионен фонд /УПФ/. С разпореждане №[ЕГН]/4/14.01.2020г. е отказано на Д. да ѝ се отпусне добавка от УПФ и в срока по чл.117, ал.2 КСО последната го обжалва пред Директора на ТП на НОИ С.-град.

След като разгледал жалбата и пенсионната преписка на Д., Директора на ТП на НОИ е приел в Решението си, че жалбоподателката наистина отговаря на условията на чл.68, ал.1 и ал.2 от КСО, но от датата на подаване на допълнителните документи, доказващи този осигурителен стаж – 28.12.2018г., а не към началната дата на пенсията – 09.08.2017г., когато тя е отпусната. За да откаже изплащане на добавката по чл.69в, ал.3 от КСО Директора на ТП на НОИ е приел, че лицето не попада в персоналният обхват на тази разпоредба, тъй като към датата на подаване на заявлението за пенсиониране – 09.08.2017г., не е имала общия осигурителен стаж, като задължителна предпоставка за прилагането на чл.68, ал.1 и 2 от КСО.

При така установените фактически обстоятелства, след проверка законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК и съгласно правомощията си по чл. 168 от АПК, от правна страна съдът приема:

Решение № 2155-21-73/10.04.2020г., предмет на оспорване в настоящото

производство, е издадено от материално и териториално компетентен по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО орган - директора на ТП на НОИ – С.-град. Спазена е изискуемата писмена форма като решението е мотивирано, съобразно изискването на чл. 117, ал. 3 от КСО. По данните от делото не се установяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, при издаване на процесното решение. Налице е единствено неправилно приложение на материалния закон, при което оспореният акт се явява и несъобразен с целта на закона.

По делото няма спор относно фактическите обстоятелства. Спорът между страните е от кой момент са налице основания за отпускане на пенсия на жалбоподателката по чл.68, ал.1 и 2 от КСО, и има ли тя право на добавка към пенсията от УчПФ и дължи ли ѝ се тази добавка.

Единственият спорен по делото въпрос е при наличните данни в пенсионната преписка отговаря ли жалбоподателката на условията за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и съответно добавка към нея от УчПФ.

Безспорно е, че към датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия по чл.68 от КСО – 09.08.2017г. към пенсионното досие на Д., която е съществувала от преди, тъй като преди това е получила право на инвалидна пенсия, са съществували данни за необходимия осигурителен стаж на лицето от 35 години и 4 месеца, но органа по пенсионно осигуряване, не е зачел от него 5 месеца и е прието, че липсва една от задължителните предпоставки за пенсиониране по чл.68, ал.1 от КСО, в нарушение на процедурата по отпускане на пенсия. Същият вместо да уведоми заявителката, съгласно чл.1, ал.5 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж за неизправностите, която в едномесечен срок може да ги отстрани е издал разпореждане № [ЕГН]/ 27.09.2017г., с което е отпуснал лична пенсия за ОСВ на Д. на основание &5, ал.4 от ПЗР на КСО /отменен от 01.01.2016г./

На първо място основанията за отпускане на личната пенсия за ОСВ на Д. с разпореждане № [ЕГН]/27.09.2017г. не съществува в правния мир, а ръководителя по пенсионно осигуряване се е произнесъл по несъществуващо искане, вместо да се произнесе по заявление № 2113-21-6533/09.08.2017г. В обжалваното Решение №2155-21-73/10.04.2020г. Директора на ТП на НОИ е приел, че след като това разпореждане не е обжалвано, то е влязло в законна сила и е придобило правен стабилитет, а направеното искане от 28.12.2018г. за преразглеждане на пенсията не е основание за отмяна на влязлото в сила разпореждане, респективно извършване на нова преценка на правото на пенсия, съответно отпускане на такава по реда на чл.68, ал.1 и ал.2 от КСО. Съдът не споделя посочените в оспореното Решение доводи в тази връзка. Както в КСО /чл.99/, така и в Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /чл.12/ дава право на органът издал разпореждането за отпускане, изменение, осъвременяване, спиране, възобновяване, прекратяване или възобновяване на пенсиите и добавките към тях, както и за възстановяване на неоснователно изплатени суми за пенсии да го поправя, изменя или отменя, при изрично посочените в закона условия, включително и по инициатива на органа издал разпореждането, когато се установи, че пенсията е неправилно отпусната или неправилно е отказано отпускането ѝ. Влязлото в сила разпореждане по чл.98 от КСО може да се измени или отмени по заявление на пенсионера – когато същият представи нови доказателства за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, придобит преди пенсионирането, извън случаите по чл.70, ал.17 от КСО. В случая Д. е сезирала органа издал разпореждането по чл.98 от КСО, като през 2018г. е представила допълнителни доказателства за

осигурителен стаж, а през 2019г. е поискала преразглеждането на всички събрани доказателства по пенсионната преписка, с оглед констатиране на придобиване правото ѝ на пенсия по чл.68, ал.1 от КСО изначално, с подаване на първоначалното заявление от 09.08.2017г.

Видно от събраните в пенсионната преписка доказателства, Р. Д. към датата на подаване на заявлението за пенсиониране – 09.08.2017г. е имала необходимия осигурителен стаж по чл.68, ал.1 КСО и е била придобила право на пенсиониране именно по реда и условията на тази разпоредба, но доказателства в тази насока са представени през 2018г., въз основа на които органа по пенсионно осигуряване е изменил размера на пенсията.

С оглед горното, неправилно в оспореното решение се излагат мотиви, че жалбоподателката не е придобила право на пенсиониране при условията на чл.68, ал.1 и ал.2 от КСО към датата на подаването за това заявление, поради което не ѝ се следва добавка от УчПФ по чл.69в, ал.3 от КСО. За да има право на тази добавка, условието за лицето е да бъде пенсионирано по чл.68, ал.1 и ал.2 от КСО. В настоящия случай Р. Д. не е пенсионирана по този ред, не защото не е придобила това право към дата на подаване на заявлението си за пенсиониране, а защото не е била изпълнена от страна на органа по пенсионно осигуряване до край процедурата за отпускане на пенсия по чл.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. Независимо от това, след като вече веднъж е бил сезиран длъжностното лице по пенсионно осигуряване и е събрал относимите доказателства за осигурителния стаж, които да провери и прецени, е следвало да се произнесе дали са налице условията за получаване на пенсия за ОСВ от фонд „Пенсии“, ако са налице, да измени разпореждането си в тази му част и едва тогава да обсъжда въпроса за добавките от УчПФ, съгласно чл.69в, ал.3 от КСО. С разпореждането, с което е отказано да се отпусне добавката от УчПФ, и което е потвърдено с оспорваното Решение, неправилно, в нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, длъжностното лице по „ПО“ е приело, че искането за преразглеждане на пенсията не е основание за отмяна на влязло в сила разпореждане, извършване на нова преценка на правото на пенсия, респ. отпускане на такава по реда на чл.68, ал.1 и ал.2 от КСО, поради което е налице отменително основание по чл. 146, т. 3 и т.4 от АПК.

Предвид изложеното, оспореното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора само жалбоподателя има право на разноска, но съдът не е властен да ги присъди, поради липса на направено искане за това.

Водим от горното и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 75-ти състав,

**РЕШИ:**

ОТМЕНЯ по жалба на Р. В. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес] подадена чрез пълномощника ѝ адв. Зорница Димитрова, РЕШЕНИЕ № 2155-21-73/10.042.2020г. на Директора на ТП на НОИ [населено място] и е потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН]/4 от 14.01.2020г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване към ТП на НОИ С.-град като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО. ВРЪЩА преписка на Длъжностното лице по „ПО“ за ново произнасяне съобразно дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: